

Képzelt beszélgetés a benzinkútnál

Nagy erővel nyomultunk egy vidéki árubemutatóra, de az üzemanyag hiány megtorpanásra készített egy benzinkútnál. Mit sem sejtve jött a benzinportás, és rémülten látom, hogy az átlagos útzabálóknak szánt csövet tolja a tankba.

Próbálom magyarázni a benzinkutasnak, hogy „ember bevverte a fejét hogy, nekem is 295-ért akarja adni a benzint?

Erre az energia csőnek magasan kiképzett kezelőjének tarkóig felszaladt a szemöldöke, és úgy nézett rám, mint Noé a harmadik tevére. Ez egyébként valóban így lehetett, mert valahogy nagyon nem akart rám ismerni. Magában valószínűleg erősen fontolgatta, hogy melyik telefonos segítséget kérje előbb. A „nem közveszélyesek, de értelmileg visszamaradottakat állami pénzen begyűjtők nemzeti segélyszolgálatát”, vagy csak szimplán a rendőrséget. Végül az egyszerűbbnek látszó megoldást választva, mégis inkább megpróbált kommunikálni.

„Mé’, ki maga, a MOL vezérigazgatója?”

„Persze, csak erősen álcázom magam, egy dodzsem méretű Suzukival, a csomagtartóban másfél mázsa vakos segédeszközzel”.

„Értem, akkor mégis az első tippem a jó, most szabadult a Hárshhegyről”.

„Minek néz engem, szabaduló művésznék? Én szimplán csak érdeklődtem, hogy mindenkinek ugyan annyiba kerül-e a benzin? Mert én tényleg nem akárki vagyok, hiszen hátrányos helyzetben lévő embereknek szeretnék életvitelt segítő eszközöket eljuttatni.”

A kutas ellágyult arcán láttam, hogy megnyugodott, nem kell rendőr, elég lesz a kényszerzubbony. De jó napja lehetett, mert tett egy utolsó kísérletet.

„Igen kérem, ma különleges kedvezmény van, amit csak a valóságból visszamaradottak vehetnek igénybe. Ezt persze cédulával kell bizonyítani, de ahogy magára nézek, elég lesz a fele is.”

„Jaj de jó! Mi a kedvezmény”

„A benzin árából ugyan nem tudunk engedni, de kap egy fél cédulát, amit az OEP nagy örömmel fog beváltani”.

„Hurrá, és mit fogok kapni”?

„Szerintem egy záró jelentést, amivel felszabadítják mindenféle közügyekben való részvétel terheitől, és örökös bérleti jogot szerez az ország bármelyik szellemi rehabilitációs intézetébe”.

A nyertesek boldog örömeivel kifizettem a teljes tankolási költséget, és most indulok beváltani a nyereményemet.

Azért egy kicsit izgulok. Mit lehessen tudni? Mert mi van, ha a kutas nem naprakészen informált az OEP ügyintézésében? Lehet, hogy a cédulája a forinttal együtt inflálódik és a megérdemelt rehabilitációra már nem, de a szavazásra még alkalmasnak találunk.

Kovács Zoltán a Hangvilág kft ügyvezető igazgatója.